ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **N. T. M. L.,** zastoupené opatrovníkem - Organizace pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2009, č. j. OAM-145/LE-BE02-BE03-2009, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2009, č. j. 46 Az 36/2009 – 14,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2009, č. j. 46 Az 36/2009 - 14, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 19. 5. 2009, č. j. OAM-145/LE-BE02-BE03-2009, jímž byla žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřípustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení bylo zastaveno podle § 25 písm. i) téhož zákona.

Krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost s odůvodněním, že po seznámení se správním spisem má za to, že v něm chybí podstatné informace, ze kterých by mohl zjistit skutečný stav věci. Jednalo v pořadí již o třetí žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany a ve správním spisu chyběl kompletní spisový materiál předcházejících správních řízení. Žalobkyně uvedla, že o mezinárodní ochranu

žádá ze stejných důvodů, jako to učinila dříve, a vzhledem k obsahu spisového materiálu se soud nemohl důvody, na něž žalobkyně takto odkázala, zabývat. Navíc se žalovaný v odůvodnění rozhodnutí nezabýval porovnáním důvodů současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a důvodů žádostí minulých.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že v předmětné třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně uvedla, že o udělení mezinárodní ochrany žádá ze shodných důvodů jako ve svých předchozích žádostech (obava z následků půjčování erotických videokazet). Stěžovatel proto shledal tuto žádost jako nepřípustnou podle § 10 a písm. e) zákona o azylu, neboť žalobkyně netvrdila ve třetím řízení žádné nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jejího vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení. Stěžovatel má za to, že jeho rozhodnutí je plně přezkoumatelné, neboť zjištěný stav není v rozporu se shromážděným spisovým materiálem. Součástí spisového materiálu ve věci třetí žádosti žalobkyně jsou také fotokopie obou rozhodnutí stěžovatele z předchozích řízení o udělení mezinárodní ochrany, ze kterých jsou důvody uváděné žalobkyní v předchozích řízeních (a tudíž jejich shodnost s důvody nyní uplatněnými) plně seznatelné. Stěžovatel dále poznamenává, že pokud soud přes výše uvedené považoval za nutné doplnit důkazní prostředky o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, měl možnost si tyto důkazní prostředky v rámci dokazování od stěžovatele vyžádat, případně provést důkaz také soudním spisem o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně. Pro podporu tohoto názoru stěžovatel odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2009, č. j. 1 Azs 10/2009 – 61.

Stěžovatel v kasační stížnosti dále konstatuje, že se domnívá, že tato kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje jeho vlastní zájmy (§ 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), neboť se v daném případě jedná o zásadní pochybení krajského soudu, které mělo zásadní dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

Závěrem stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek pro jeho nepřezkoumatelnost zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Vyjádření žalobkyně k podané kasační stížnosti spis neobsahuje.

Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny veškeré podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, zastoupenou zaměstnankyní stěžovatele s příslušným vzděláním, na základě pověření, a není tudíž nutné kasační stížnost odmítnout pro nepřípustnost.

Dále se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou přijatelnosti kasační stížnosti, jak mu je uloženo v § 104a s. ř. s., tedy zda kasační stížnost podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39., www.nssoud.cz. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud hrubě pochybil při výkladu práva

se zásadním dopadem do právního postavení stěžovatele. Kasační stížnost je proto přijatelná.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu i řízení, jež jeho vydání předcházelo, v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., neshledal přitom vady, k nimž by musel podle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlédnout z úřední povinnosti; vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost **je důvodná**.

Jednou ze základních zásad soudního řízení správního je rozhodování na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu. Ve správním soudnictví nachází tato zásada odraz v tom, že rozhodnutí soudu vychází ze správního spisu, z podání stran a případně z dalších důkazů provedených soudem.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65 www.nssoud.cz, konstatoval, že *Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávaní opakovaných žádostí.*

V projednávaném případě žalobkyně ve své třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, která je součástí obsahu správního spisu, k otázce: Z jakých důvodů žádáte o udělení mezinárodní ochrany ?, výslovně uvedla toliko: *Důvody jsou stejné jako minule, jsou pravdivé.* Dále pak k otázce: Kdy a z jakého důvodu jste opustil svou vlast ?, výslovně uvedla: *listopad 2003. Kamarádka mi dala erotickou videokazetu z Kanady, já jsem ji zkopírovala a dál jsem ji půjčovala. Pak přišla kontrola a obvinila mě, že šířím erotické kazety. Kontroly pak chodily i nadále a hrozily i vězením, pokud budu dál kazety půjčovat. Proto jsem odjela.* Žádná jiná vyjádření či údaje žalobkyně k důvodům opuštění země původu, či k důvodům o udělení mezinárodní ochrany předmětná žádost neobsahuje. Součástí obsahu spisu jsou mj. také fotokopie předchozích dvou rozhodnutí ve věci dřívějších žádostí žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany, a to rozhodnutí ze dne 15. 8. 2007 a rozhodnutí ze dne 25. 3. 2009, z jejichž obsahu vyplývá, že žalobkyně v těchto řízeních uváděla důvody opuštění země původu a důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany stejné, resp. formulované obdobně, jak to učinila v nyní posuzované věci třetí žádosti v případě důvodů pro opuštění země původu.

Za tohoto stavu věci je Nejvyšší správní soud, shodně se stěžovatelem, toho názoru, že podle ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu to musí být právě žadatel, který má v novém řízení uvést nové skutečnosti nebo zjištění, které nemohly být důvodně uplatněny dříve. Žádné takové skutečnosti však žalobkyně při podání žádosti v nyní posuzované věci vůbec nezmínila. Z obsahu správního spisu, byť neobsahoval úplný spisový materiál vedený o jejích předchozích žádostech, však lze naplnění podmínek pro zastavení řízení pro nepřípustnost žádosti zcela bezpečně seznat. Jiná situace by jistě nastala v případě, kdy

by žalobkyně tvrdila existenci nových skutečností, a správní orgán by jejich novost rozporoval. To však v daném případě nenastalo. Odůvodnění správního rozhodnutí považuje Nejvyšší správní soud za popsané situace za dostatečné.

S odkazem na svoje rozhodnutí ze dne 23. 4. 2009, č. j. 1 Azs 10/2009 - 61, na které poukázal i stěžovatel, Nejvyšší správní soud dodává, že nejsou-li určité dokumenty obsahem správního spisu, který má krajský soud k dispozici, přičemž soud tyto považuje za potřebné k posouzení věci, je na něm, aby si potřebný spisový materiál obstaral.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Praze zrušil pro jeho nepřezkoumatelnost a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.

O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti bude rozhodnuto v rozhodnutí, jímž bude řízení skončeno (§ 61 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu